

== Brije trikrat na mesec. ==

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

Tu prvi vtis odloči vse!

Iz operete «Čevljar baron».

Fantoval je že dokaj let,
 Pregruntal je ves ženski svet,
 Pa pri nobeni še nikdar
 Se ni mu vnel ljubezni žar.
 Zdaj pa pred sojeno kleči
 In ona vpira vanj oči.
 Kaj srečen par to bil vam je:
 Tu prvi vtis odloči vse!

Ta ljubeznjivi magistrat,
 Kako bi nas zveličal rad.
 Položil bi nas pod zemljó,
 Potem pa spravil gor v nebó.
 A on se goljufa na moč,
 Ko zbudimo se črez noč.
 Na Laško on »pofuli« se:
 Tu prvi vtis odloča vse!

V režiji svoji hotli so
 Pometat vsako ulico.
 A strah prevzel je Izrael,
 Da kak domač bi metlo vzel.
 O tem le »bleknoł« je čifut
 In brez debat in brez klofut
 Postava modra padla je:
 Tu prvi vtis odloči vse!

Vse hočejo nam že odreč'
 Gledišča nam ne dajo več.
 Slepore nas že prav povsod,
 Potiskajo nas vedno v kot.
 Čeprav se vedno tu kriči:
 »Evviva Verdi« samó ne — mi!
 Slovencev vender v Trstu je:
 Tu prvi vtis odloči vse!

Po korzu rad spancirat hod'
 Poznajo dobro ga povsod —
 V »tingel-tanglu« vedno je,
 Šampanjec pije, ne vode.
 Pri njem je to »der gute Ton«,
 Da se šopiri ko baron,
 Al' prašaj samo upnike:
 Tu prvi vtis odloči vse!

Ker nisem dolgo bil že sit,
 Sem slednjič službe šel prosit!
 Seveda človek nima vsak,
 Da bi si kupil »klak in frak«
 K predstojniku sem »tak« prišel
 Ki kmalu up mi ves je vzel.
 Dobiti službe težko je:
 Tu prvi vtis odloči vse!

Stk.

Pogače Angležem za Božiče.

(Izviran dopis z bojišča v Natalu).

Zdaj imam zopet važne reči poročati,
 da izvedó tudi tvoji cenjeni naročniki,
 kako züajo Burei »biksati« prevzetne
 Angleže. —

Spominjal se boš kako je usnjar in
 hkratu angleški minister Chamberlain v
 parlamentu javno zasmehoval Transvald-
 skega predsednika, ker je bil ta izustil,
 da zaupa v zmago pravične stvari, ker bode
 sam Najvišji vodil sovražne kroglje — češ:
 Bog bo slabo vodil burske strele. —

Samo dva meseca traja drzno izzvana
 vojna, pa ko bi ti Brivče videl tukajšnje
 angleške kisle obraze in dolge nosove, bi

si mislil: Res je, ponižni bo povišan.
 Kadar sreča Anglež Holandeža, se mu
 umika že na dvajset korakov. Angleži so
 prišli k nam z glavo v vreči, danes pa si
 že manijo zaspane oči, ker jim burski
 grom pretresa obisti. Ta kramerski narod
 je bil od vekov sem vajen, da se mu divjaki
 vsek delov sveta uklanjali in mu prinašali
 svilé in zlata. A v Atriki so trčili na Fv-
 ropejce in ti so trda kost. V Londonu
 pričakujejo dan za dnevom zmage, velike
 sijajne zmage, ali zastonj: nehvaležni br-
 zojavi jim donašajo le vesti o zgubi na
 zgubo.

Veliko upanje so stavili na generali-
 sima Bullerja. Ko je odhajal le-ta na par-
 nik, mu je londonska množica upila:
Spomni se na Majuba Hill! (Tam so bili
 Angleži že leta 1881 od Burecev sramotno
 oevrkani). —

Buller jim je seveda obljubil, da bo
 že o Božiču v Pretoriji — glavnem mestu
 Transvala — jedel »plum pudding«
 pogačo z cebebami. In od onega trenutka
 pečejo in kurijo peči noč in dan vsi londonski
 peki, da napečejo par parnikov s zlatom in
 drugimi biseri posejanih »pudingov« v darilo
 afrikanskim »zmagovalcem« (?) Mož se je
 zmotil. Če tudi je že pred odhodom imel
 lepih načrtov, kako porazdeli svoje vojske
 in pošpanceira ž njimi čez bursko polje v
 Pretorijo, se mu to vendar ni posrečilo.
 Ena vojska pod vodstvom generala Me-
 thuenta je imela nalogo, da reši Kimberley,
 dijamantno mesto, a revež bi kmalu sam
 padel v reko Moder River; druga vojska
 bi imela marširati v republiko Oranje na

čelu ji general Gatare. To je tisti general, katerega so domači »špijon« zavedli, da je prišel ne vedé Bureem pod nos in da ni bila temna noč — bi bil težko pil čokolado, katero jim je poslala kraljica za praznike. Generalissimus Buller si je obdržal glavno nalogo; rešiti gladne brate v Ladismitu. Pa vedi ga zlodej, kako je prišlo: mož je že prišel do reke Tugel, a ker ni videl ravno pred nosom Bureev, je mislil, da so vsi zbežali. —

Hitro je zaukazal nafurati največje topove in jih postaviti na breg. Pa kaj je bilo to? Kakor bi tisoč strel tresčilo z jasnega in vsi angleški konji so ležali mrtvi. V tem zamarsira vojska 25.000 mož proti sovražniku, a Burei so jih pocali kakor vrabce. S kratka: Buller je zbežal in pustil na mestu artilerijo brez kanonirjev. — Taka je bila prva zmaga proslavljenega generala in rešitelja angležke časti!!

Bojim se torej, da za ta Božič Buller ne bo jedel v Pretoriji božične pogače!

Ali dragi Brivče, kaj misliš, da so ti kupljeni angležki prostovoljci kakor naši slovenski fantje? Kje imaš glavo: začetkoma je še bilo nekaj dobrih vmes, a zdaj nam pošiljajo same barabe, cigane in take, ki komaj puško drže. —

Burei so Vam pa zdravi, krepki hribovi. Zakaj pa ti angležki generali tako nepremišljeno silijo v boj? To pa za to, dragi moji Slovenci, ker v Londonu ne morejo več čakati, a vrh vsega še londonska borza vedno sili: **Generali v boj, pridobite nam zmago vsaj do Božiča!**

Zdaj pa še par besed o življenju med Burei. Kakor čujemo, burske žene in matere ne kuhajo več juhe, nimajo časa. Vse šiva, plete, reže za svoje može, za brate za ranjence. A pogumnejše so šle z nabitimi puškami na boj za domovino. Dragi Brivec, gotovo imate pri vas v Trstu o Božiču mnogo kokoši na trgu. Nakupi jih par vagonov, ter pošlji nam jih, ker tukaj je še pred vojno eno jajce stalo eno krono, zdaj pa ga ne dobiš izpod 2 kroni. Vidiš, kje bi slovenski kokošarji obogateli!

Ostani zdrav in spominjaj se kedaj tvojega

pomočnika v južni Afriki.

Naznanilo.

Škedenjsko ministerstvo kritike v »kavana poslancev« je v seji na dan sv. Markurja dne 32. glistopada tekočega leta sklenilo, da s prvim januarjem zgubi staro veljavo sledeča razštimana moneta

in jo bo treba prekovati v novo, s slovenskimi napisi:

Pataquena, Cvanckareca, Flika, Papončče, Jucka, Juko, Vanca, Tonč, Betka, Neša, Fašina, Bimbo, Fato, Ošo, Reketa, Prete, Munijo, Karlo, Vančijo, Menegrin, Beluž, Žusto, Tone, Nee, Pijero, Dreja, Lovrnc, Čezare, Luizik, Rico, Kaliger, Venco, Pepėje, Nine, Ijuežä, Jakula, Muekr, Lapatok, Bajtjo, Huehla, Bota, Kouka, Fūč, Jūh, Metežica, Bonkontadin, Mojo, Fuks, Enčo, Črejšnjr, Mtielö, Fijaka, Škrgadica, -Kizel! Beže, Štrūca, Balochi, Mora, Rufica, Bumba, K-v-čič, Kuānj, Niksmer, Cenco, Kapo, Pätelen, Pijek, Vapor, Frajla, Ček, Poljaka, Barduen, Furbo, Ruečca, Krauc, Miežar, Dikva, Klobuk, Jokilj, Cvāk, Bais, Morelka, Gaurdijeca in Kuāmžt.

Ostali drobiž je še v prometu do sv. Lajnerja t. j. dne 30¹/₂ febraja po novem veku. Denar sprejema in menjuje samo Laüterjeva banka.

Tisti denar, ki zvoni na laško so sami čentezmi in nekaj plesnjevih frankov.

Strogo je zapovedano ponarejanje take monede. Kedor se ne bode držal tega ukaza pride pod zeleno ključavnico v deveto kaščo, kjer bo moral vse svoje dni kuhati kofé za najbolj jezično škedenjsko taščo. —

Dano in razobešeno v tržaškem Brivcu.

Minister-predsednik.

Nič novega.

Mrak!

Stojim ob miramarski skali.... Zeleno se morje zavija pod menoj v umazane pene.... Smrdljivi in zaduhli jug bije mi v lice.... Mislim na zadnji ples... na Zoro.... zjokal bi se; zakaj pa ne? Ha! Kaplja dijamantna mi pade z čuvstvom na nemirne valovite prsi....

Prokleta! Nahod imam! Vsekнем se še precej taktno. Kje sem se vraga prehladil? Menda vendar ne na zadnji predstavi »Čevljarja - barona?«

To je sučenje mojih bolnih misli spravilo novo natezalnico; zdramim se.... Na temni nebeški strehi tresejo se zvezde: ne morem jih gledati, oči me srbé, toliko jih je, kolikor muh v kaki štali.

Debela luna se vleče leno in patetično po svojej stezi.... Smeje se sama sebi, saj je dovolj neumna....

Srečna luna! — vse dekleta so nate zaljubljene; a v mene! — Jaz sem nesrečen... morda zato, ker nisem neumen kakor ti...

Spomnim se zopet ljubice. Čutim, da mi je od gujeva okovana duša jeklenim železjem.... Prevarjen sem!

Sit sem življenja....

Zdi se mi ko da me kliče povoduji mož v svoje dvore.... Val udarja ob val, misel ob misel....

Pogledam na uro....

Bumf!

Zažvižgala je ura v penečem valovju....

Smešno! Luna se mi roga! Prav ima! Ideali so prah in pepel....

Drugi dan sem Milici prisegal večno zvestobo — vsaj par tednov....

Ideali, ha, ha!

Stk.

Celjski „Befelshaber“.

(Nadaljevanje.)

Z večer Oexu ni mogoče spati. Vedno mu roji po glavi misel, Kako vojskoval se bode s Čehi. Ko zaspi, sanja prijetne sanje. Zdi se mu, da je v trojanski vojski. On Ahilovo zastopa mesto, In je torej tudi »befelshaber«. Vojska sestoji njegova z Nemcev. Mestni prebivalci pa so Čehi. On oblega mesto, ga premaga; Zmagovit se vrne v domovino. Sprejmejo Celjani ga, kot kralja, Svi ga čakajo na kolodvoru, In ko se prikaže z Ambrožičem Ki zastopal v vojski je Terzita, Zdoné od vseh strani »heil« klici, Spremljajo potem ga skozi mesto. Zabuče nato trobente glasne, Zraven tudi bobni ropotajo. Oex pa stopa v sredi kot zmagalec, Ki podjarmil ves si svet je z mečem. — Tam na glavnem trgu čaka Stieger Z lavorovim vencem za zmagalec. In ko Oex do njega prikorāči, S poštovanja se prikloni Stieger Ter položi venec mu na glavo. Toda, kaj je to? Od one strani Stopa truma sokolov slovenskih! Brez strahu korāčijo po trgu, Oex ves razdivjan nad tem prizorom. Zakriči: »los auf die frehen Hunde«. Toda prej, ko se boritev začne, Se zbudi iz spanja »befelshaber«.

Kocelj

(Pride še.)

Na sprehtodu v nebesih.

Ciril in Metod srečata pred par dnevi starčeka Antona Zaharijo.

Ciril: No amico, kako da si prišel v tako čast na Slovenskem, da celo nama delaš konkurencu. — Praznik nama določen, so tebe zročili in nas so poslali, da si greva prosjačič po raznih škofijah eno sveto mašo z *d u p l e x m i n u s* na naju godni dan.

Zaharija: Kedo sta pa vi dva?

Metod: Kakor naju vidiš, sva meniha, a ravno nama se imajo Slovenci in sploh Slovani zahvaliti, da sva jim podelila »*krst in vero*« pa tudi jezik in liturgijo.

Zaharija: Kako Vas pa spoštujejo vaši rojaki.

Ciril: O, da, narod nas ima v visoki časti; a Rim nam dela ovire in naši škofje na to molčé. Kaj se ti zdi?

Zaharija: To res nista zaslužila. Glejta, jaz sem vse svoje dnij preživel med samostanskimi zidovi, sedanjega sveta nisem poznal, živel sem le za uni svet. In ne vem kako, da so me dekretirali med svetnike, ker nisem bil nikdar kaj posebnega. Pred par meseci pa dobim še dekret, da so me postavili na 5. julija menda na Vaše mesto. — Jaz nisem nikdar računil na to čast. Gotovo so se zmotili v Rimu.

Metod: Kaj hočeš, tudi v Rimu delajo politiko. No zadnje dnij se je dr. Benamarič, naš brat, potegnil za naju in upam da se nam ugodí. Od slovenskih škofov pa ne čujem še nobene vesti.

Šest krivih priseg.

Malovredni človek gre k sosedu in zahteva od njega 20.000 gld., katere mu je posodil.

Sosed: Vi mene posodil, saj niste še nikdar posedoval petak.

— »Nikar se ne norčujte, jaz dokazem pri sodniku, da ste moj dolžnik.

— Pa tožite, hočemo videti. —

Malopridnež najme tri priče. Na sodišču vpraša sodnik:

— Vi Juro, tukaj pričujoči Nimanič Vas toži za 20.000 gld., katere Vam je posodil, a vi mu jih nočete povrniti.

Tri priče so prisegle, da Vam je v istini posodil denar.

Jaz ne morem pomagati, vi morate plačati.

Po izrečeni obsodbi so možje odšli, le Juro pristopi k sodniku:

— Gospod sodnik, Vi dobro poznate mene in njega; ali je res mogoče, da moram plačati dolg, katerega nisem nikdar naredil. — (Sodnik na to):

— Gotovo, ako nimate tudi vi tri priče, da ste plačal, potem Vam res ne morem pomagati.

— Dobro, gospod sodnik jo že imam.

Gre domov najame tri priče, katere bodo pričale zanj. — Prišli so zopet pred sodnika:

Sodnik: Juro, ali ste vi od Nimaniča dobil na posojilo 20.000 gld.

Juro: Da gospod, posodil mi je, a jaz sem mu denar tudi pošteno povrnil; tukaj imam priče, ki s prisego potrdijo mojo izjavo. Priče so prisegle. In zdaj še le je bil Juro rešen dolga, katerega ni nikdar naredil.

Mesecu,

Bledi mesec, mi ne sveti!

Zgini žar tvoj mili proč!

Naj vasico mi domačo

Krije tema, črna noč!

V tvojem svitu, mesec bleđi,

V zlatih upih sem nekđaj

Zidal zračne si gradove,

Vstvarjal si na zemlji — raj!

Nikdar, zlate upe moje

Mi doseči ne bo moč!

Mesec mi zato ne sveti!

Zgini žar tvoj mili proč!

I—c.

Istrski sršeni.

Lingua del foro.

Buka i vika Talijana radi poraba našega jezika na sudu je svakomu poznata: sud mora da ostane talijanski, jer drugačije bi 80% odvjetnika u Primorju bili prisiljeni zatvoriti »butige«.

U tom pogledu vridi da priobčim poštovanim čitaocem »Briveca« sliedeći slučuj:

Na njekom sudu (kolegialnom) u Istri vodila se pravda među kmetom iz K. i njegovom sestrom. Kmeta je zastupao hrvatski odvjetnik, sestru talijanski i to baš junak od mejdana, nitko drugi nego dr. Bartoli, bivši to i ono, a sada poteštati u Rovinju. On je naravski žestoko prosvjedovao proti tomu, da se na sudu govori hrvatski, kad je protivnički odvjetnik prozborio u tom jeziku.

Predsjednik razprave, bogme pametna glavica, što će što neće, pozovi on stranku zastupanu od dr. a Bartola i pitaj on nju: »Senta Elena, signora impetita, un amichevole componimento«. Kmetica sva zaerveni i u čudu gledaše predsjednika što joj to govori po »latinski«: tek je smogla sliedeći odgovor: »Gospodine, jaz se nezovem Jela, a da pravo kažem ja nerazumim »latinski i bi molila Vas da s manom govorite po našu, po hrvatski«. Dr. Bartoli je valjda razumio i bacio u koš sve daljnje prosvjede.

Škola u Žbandaju.

Svi se tuže na g. grofa Goëssa, da ne skrbi za napredak našega naroda u Istri, a eto b š pod njim bilo je zaključeno, da se ima otvoriti prva hrvatska pučka škola (javna) u porečkom kotaru, i to baš u selu Žbandaji, na cesti koja vodi iz Porača u Pazin. Hoće li baš biti hrvatska ta škola, to još nije ustanovljeno, a hoće li sploh kada biti otvorena, to se neda lahko reći, jerbo dočim Žbandajei hoće hrvatsku školu, slavna občina u Poreču bi htjela, da škola bude talijanska, a s vremenom, u kojem živimo to znači, da će proći godina i godina u komisijah, rekurzijh, pritužbah, izvidih itd. Ta što će Hrvatima škole? Oni će znati kopati i orati i bez škole, a hoće li je, tad neka privole na talijansku, da im djeca ostanu kako se reče: Martin u Zagreb, Martin iz Zagreba.

Pod Goësom evatu (naopako) hrvatska paralelka u Sv. Lovreču i u Fontani, pod njim se otvaraju pomoćne škole (kojih u kratko neće nit biti), a međjutim ostaje školskim nadzornikom u Poreču kanonik Pesante, dobri prijatelj i zagovaratelj (bum!) glagoljice i ljubimac biskupov.

Pa da nismo sretni! Goëss i njegovi Lasciac, Flapp i Pesante, eto naših usrećitelja na Poreštini u svetovnom i erkvetnom pogledu.

Ostao nasamaren.

Kod nekih izbora u Istri glasovao je seljak M. za talijansku stranku, što žalibože nije riedak slučaj. Nakon dva ili tri dana podje on u grad k predsjedniku italijanskog izbornog odbora i reče mu:

Gospodine, sam došao po ono, što mi je obećao Vaš prijatelj L., kad me je nagovarao da glasujem za gospodu.

— Što ti je obećao, nuder reci.

— **Reloj!**

— Kakvi vražji reloj! On ti je rekao da ćeš dobiti »eloy« od sve provincije.

— Tableaux! Vino.

Lepa, a ne prav zdrava.

Gospa, katero tukaj občuduješ, ima sicer jako bujne lase na levi; na desni strani ji pa nikakor nočejo rasti, če tudi si iste maže z raznimi mazili, shranjenimi v raznih stekleničicah. Državnozborska desnica (to nam predstavlja ta mlada gospa) ne more priti do izdatnih političnih uspehov. Dokazano je, da ta enostranska rašča ne kaže na zdravi organizem.

Naša gospa sicer ugaja znanim gospodom, kadar trebajo nje pomoč, ali ko bi jej morali vračati »milo za drago«, je ne poznajo. Na levo jo mažejo, na desno pa ne. — Od tod prihaja bujna rast na jedni a redka na drugi. — Ona, pa upamo; si bode znala sama pomagati ter svetu dokazati, da v krepki, zdravi in zložni desnici stoji Avstrije prihodnost in moč! —

Zviti žid,

»Tu za ta visoki zid
Priti moraš jutri, žid
Ako ne — si pes!
Da pa konečno vse veš:
Sabljó v dvoboj vzeti smeš,
Ali samokres.«

Vzklikne zviti Izak Lev:
»Reši nas, Jehova, rev
Ter podeli mir!
Raji pa sem živi pes,
Kakor mrtev lev zares
In končam prepír!«

Silvester.

×

Cvetke izpred sodišča.

Smo na sodišču v Pazinu. V sodni sobi sta sodnik in tožitelj.

Sodnik prižiga sveči, tožitelj stoji zamišljen pri mizi. Sodnik pravični, ki je poznal moža do obisti, stopi k oknu in odpre. Zunaj je bil hudi mraz; tožitelj revno oblečen se trese i stiska roki v žepu.

Tožitelj: »Gospod sodnik, zakaj odprite okno v tem mrazu.«

Sodnik: »Odprl sem, da bi zlodej ne razbil šipe, ko pride po Vas, ako bi po krivem prisegel.«

Tožitelj: »Ne, gospod, ne prisežem!«
Mož je zgubil pravdo, a sodnik T. mu je rešil dušo.

✂

Misli.

Samo jedna srečna ljubezen obstoji, ako se svoj ideal na »svojo srečo« ne dobi. —

Pameten mož se sramuje, ako ima neumno ženo; najbolj pametne žene so ponosne na svoje neumne može; zmerom hodijo z njimi, kakor da bi hotele reči: »Glejte, kako sem pametna, najbolj neumnega sem vlovila!«

Pravijo, da žene ne morejo zadržati, za se nobene tajne. Neumuost! Prašajte može, ki so že 20 ali 30 let oženjeni, da li so jim njihove žene svojo tajnost oddale.

Z govorjenjem je imel Adam veliko smolo; ko je bil še sam, ni mogel z nobenim govoriti; ko je dobil Evo pa sploh ni prišel več do besede!

Ako nas žena še tako sovraži, — nogo in lice nam vendar pokaže od najlepše strani.

✂

Le ne streljajte preko tarče!

Tako moramo danes zaklicati sicer veleuglednamu možu, šolniku in rodoljubu, gospodu Andreju Vrtoveu v Tolminu, ker je v »Edinosti« od 14. t. m. podtaknil ubogemu »Briveu« nekaj, česar ni bilo, namen namreč, da bi njega spravili v zadržego s tem, da smo nezaten »kre« na adresu nekega veljavnega gospoda prikrojili tako, da leti nanj s u m a v k t o r s t v a. Mi ne zamerimo gospodu Vrtoveu, da se brani in izjavlja, da ni on pisal, ali to mu zamerimo, da nam očita, da mečemo »kamenje iz zaplota«. To očitjanje moramo zavrniti. Saj mora vedeti tudi gospod Vrtovec, da ni nikjer zapisano, da bi se morali dopisniki podpisovati in če na katerem spisu ni podpisa, ne znači še to podtikanje, »neiskrenosti« in »zabavljanja na kožo drugih«. Kakor nanj, bi lahko letel sum tudi na druge; saj menda vendar ni on jedini po soški dolini, ki — zna pisati.

Gospod Vrtovec je torej ustrelil daleč preko tarče.

Izjavljaje torej — in se nadejamo, da mu bo s tem ustrezno — da gospod Vrtovec ni avktor onega malega »krea«, mu vračamo nazaj v Tolmin vse lepe, dopolane nam naslove — nedotaknjene.

Uredništvo Brivca.

Kindinger v avdijenciji pred svojim mojstrom.

Bach je bil nekdanj minister v Avstriji. To je bilo v petdesetih letih — tedaj, ko v Avstriji še ni bilo parlamenta. Bach je znal vladati brez poslancev, po načelu: avstrijski narodi so za to na svetu, da se boje uradnikov, da plačujejo davke, da molče, da so brez pravic in — da se učé nemški.

In ta gospod Bach je menda uzor tudi našemu Kindingerju. Saj se mu cepljaje bliža se svojim tajnimi naredbami; brzkone bi hotel dobiti malo pouka od velikega mojstra, kako se narodom odtegajo narodna prava!

Torej: Bach redivivus. Malce razlike je pa vendar mej Bachom in Kindingerjem. Bach je državo srečno dovel do katastrofe leta 1859, Kindingerju pa se ne posreči kaj takega, ker po komaj trimesečnem svojem — bahovanju je srečno dovel do — **svoje** katastrofe in že veže **svojo culico** in se odpravlja, ne ve se kam: ali nazaj v Trst ali pa med dobre Tirolce.

Brkinska pravdarja, ki čakata, da se vrne vlak po drugem „glajzi“.

Bilo je te dni ob 11. in pol uri predpoludne na kolodvoru v Sežani. Pred odhodom vlaka, in sicer z voznim listkom v roki, sta dva brkinska pravdarja nadaljevalja prepir z sodišča. Prišel je trenotek, ko je vlak imel oditi, vročekrvna, v pravdo zagrižena pravdarja pa se še vedno nista zmenila za vlak. Vlak se je začel premikati proti Divači. V tem hipu je hudomušni konduktar, ki se je doslej naslajal na prepiru razgretih pravdarjev, zaklical istima: Le se prepirajta dalje, saj pride vlak zopet nazaj po drugem »glajzu«. V tem je vlak odsopihal. Pravdarja sta malo osupnjeno gledala za hitreje in hitreje pomikajočim se vlakom. Jeeda njiju je menil, da bi jo še »porinil« za vlakom, drugi pa ga je pomiril z besedami: »Ej, kako silo imaš, saj pride vlak nazaj po drugem »glajzu«....

Čakala sta in čakala, kar se jima je približal železniški uslužbenec z vprašanjem: »Moža, kaj pa čakata tu?« Odgovor:

»Ej, na »euh« čakava, ki se vrne po drugem »glajzi«, kakor nama je zatrdil konduktar!« Železničar je udaril v smeh, rekši: »A da, to je že res, da se vrne vlak po drugem »glajzi«, ali — — — ob pol 5. uri popoludne!«

Dragi čitatelj, sedaj pa si lahko misliš dolga obraza dveh brkinskih pravdarjev, ki sta čakala, da se vrne vlak po drugem »glajzi«.

Novo znamenje trdnosti zveze mej Avstrijo in Italijo.

Pa so bili še nedavno temu ljudje tako bedasti, da so govorili, da se je ta zveza zrahljala! Kako nič ne poznajo niti, ki se pletejo v visoki politiki! Ker pa sta governo tržaški in italijanski konzulat vendar malce v skrbeh, da ne bi take govornice omajale vere v trdnost zveze z ljubo prijateljico Italijo, sta hotela podati posebno manifestacijo zavezništva. In kmalu se je ponudila izborna prilika. Tržaški governo se je moral seliti. To je bila prilika,

da sti rečeni oblasti mogli podati zaželjeno manifestacijo s tem, da sti svoja sedeža primaknili drug drugemu tako, da ste si sedaj vis-a-vis in da si lahko okna v okno mečejo poljube — zavezništva.

Tako, le nič strahu; na trdnem smo za vse slučaje.

Kedaj pijem.

Že nekdanj slavni zdravnik dejali: »Po jedi brz piti, o človek se boj!« Seveda so nauki le tistim veljali, Ki piti kaj niso imeli takoj.

In druge sem slišal tako govoriti: »Le ravno pred jedjo napij se vodé!« No, to pa le tistim je priporočiti, Ki kupice vina pijani so že.

Ker jaz prijatelj sem samemu sebi, Za nauke vse take celo nič ne dam, Jaz pijem le vino in sicer po jedi — Pred jedjo — pa tudi če vmes ne neham.

Silvester.

DOPISI.

Iz Košanske doline. Kod postopaš, ljubi Brivec, in uganjaš tvoje burke, da te ni k nam, ko te vendar toliko nujnega zajfanja in strganja čaka, da si boš vse nože pokvaril, predno le večje kosmatince osnažiš!

Očetu našega konsumnega društva zrastle je že večja brada kakor kralju Matjažu, ki že več let spi pod goro in vendar trdè hudoobni jeziki, da ne more za društvo brez udov potrebnih tisočakov na brado dobiti. A to menda ni res, saj je sam rekel, da imajo denarja toliko, da že ne vé kam ž njim. Društvu namen je samo, da se ljudstvo ne razbrzda in zapravljati ne navadi. Dajal bi delavcem hranilnične knjižice mesto denarja v plačilo; tisti pa, ki so v posojilnico dolžni, bodo itak morali delati na obresti in glavnice. In še se dobé beda, ki ne verujejo, da ima več denarja, kakor je pšenice v letošnji ljunki. Odkar nam je povedal, da so ga celó na oni svet za sodnika postavili, rastejo mu kocine hitreje kakor onemu županu, katerega je eigan pod sod zvalil, da mu je sukno ukral. Pa ne samo brada, celó nšesa mu rastejo tako da boš imel, dragi Brivec res sitno delo, ako se kmalu k nam ne potruđiš in ga ne osnažiš. Gospod sodnik onkraj oblakov in ustanovitelj dvanajsternih društev vsako z 0,000.000 gl. glavnice ima tudi beriča za dobrodelne namene, ki je pa malo menj kosmat kot on sam, a je vendar tvojega orodja zelo potreben. Žandarjev in ječarjev gospod sodnik še nima, a upamo, da si jih do tvojega prihoda preskrbi. Ti so menda tudi prav kosmatinci in jih boš vse ob enem očedil. Pridi Brivec, ne mudise, dela je dovolj, žljafarjev imamo pa tudi nekaj, da ti bodo pri delu pomagali!

R.

Iz Krasa. Dragi Brivače, tukaj Ti nekaj sporočim, kako dobro so bili infomorvani naši gospodje starešini o »zaupnicah« v »Gorici«. Evo slišico.

V spodnjem Krasu je neki župan rekel starešinom: »Jutri pridite bodemo napravili »zaupnico« in vsi bodite za njo«. Starešini so nato odšli veseleč se, da bodo drugi dan jedli »zaupnico«, ker menili so, da je jed, kar se je poznalo iz njih pogovorov doma. Prvi je dejal: »To nam bo pojedina. Na mizi bo jed, ki se imenuje »zaupnica«. Drugi pravi: »Ni tako, to mora biti velika večerna klobasa, na katero nas vabi župan«. Tretji bolj prebrisan pravi: »A to ni tako, jed hoče župan

nepraviti za nekatere v Gorici, ker umirajo za lakotjo«. Četrti: »Aha, tako bode tako, ali nič jim ne pošljimo, zakaj ako delajo imajo že sami za jesti brez »zaupnice«, ako pa ne: kdor ne dela naj ne je».

Drugi dan, ko pridejo skupaj pravi župan: »Zaupnico« je treba podpisat. Ko podpišejo odidejo. Zunaj pravi eden: »To vam bode fina jed, kar podpisovati se moramo za njo, ali kedaj bode pa obed?« »Pisal bode še le po njo«, oglasi se drugi ali to vam rečem, da do nedelje bode že doma, in nasvetoval bi vam, da si prihranite srednje črevo za to jed!« »Sprejeto!« Oglasijo se vsi ter se razidejo.

Vsi so nestrpno čakali nedelje, ali ni jo bilo, potem so pričakovali druge, ali glej jo zgago, sedaj je pa sneg in burja in tako mislijo, da po nastopu južnega vremena, gotovo pride. Župan in črnosuknar pa se jima smejeta v pest.

Nejovfig.

Iz Kozjega. Dragi »Brivec«, kako je vendar to, da si tako čisto pozabil na naše prijetno selo? Saj si vendar imel vsakokrat dovolj opravila, kadar si nas obiskal. Torej tudi zdaj nikakor ne misli, da bi ne bilo treba ostre bitve, škarij in še celó ene »laputuhe«; kajti na vrsti imava nečega zelo neotesanega »euštelerčka«, kakor se sam imenuje spodpisom na slovenskih pozivih.

Li misliš dragi »Brivče«, da mu zadostuje zabilježeno: »zugaštelt«? ne! On še pristavi neko spakenderijo: Re-igl! Bog ne daj, da bi Ti videl to bedarijo, gotovo se Ti tri dni po glavi vrti, ker si bolj mehkih možgan. Torej ta uboga sirotka diši precej po želodu in vsled tega misli, da je zelo moder, kakor se je pred kratkem sam izrazil proti neki kmetici, ter ogovarjal enega narodnjaka rekoč: alia, kaj mu pomaga, da je »Slovenec«, saj nič ne razume ter ga nikdo ne čisla!

Dovoljujem si torej vprašanje: koliko vendar Re-igl razume, ter je-li že kedaj slovnico videl?

Torej g. Re-igl le previdno, kajti taki, ki se na skoblič bolj razume, kot na slovnico se z književno učenostjo nikar naj ne šopiri.

„Šenisemkončal“.

Slovenska šola in nemški učitelji.

Na nemških šolah v Trstu je komaj četrtina nemških otrok: za to pa je treba poslati sem štajerskega mladiča v sami nemški srajci. — Ali ni že dovolj Nemcev na šoli. — Zdaj pride čisto novo pečen mladi učitelj

telj Brunnelechner za voditelja na to šolo. Dobro pa imejte ga, mi Slovenci pa hočemo kmalu pričeti novo agitacijo in pomnoženo zahtevanje z pravičnim vsklikom: Vlada, daj nam slovenskih šol v Trstu, drugače ne nehamo!!

Telefonade.

Z Dunaja. Izvedel sem iz gotovega vira, da je naš grof Gööss se svojim — potovanjem po Primorskem vzbudil toliko pozornosti na se, da je postal edini resni kandidat za mesto boščočega ministerskega predsednika. Istotako iz zanesljivega vira smo izvedeli, da misli pozvati na Dunaj gospoda Poldota Mauronerja kakor ministra — za poljedelstvo. Odločilno za ta sklep grofa Göössa, da je velika, dosedaj nepresežna sposobnost gospoda Mauronerja za imenitno razlikovanje volov od bikov in suhih dreves od — frašč. Blagor vam: kolika slavna bodočnost čaka vaše »agrarie« na nje — bankotih pri »obelisku« na Opčinah!

Dunaj. Claryjev konj je večerj erknil, a pred smrtjo je še brenil v časnikarski kolek, hoté menda s tem zadeti zopet Slovane. —

Telegram generala Bullerja v London: »Jaz sem v Pretoriji. Transval je premagani. Burei so mrtvi in kar je še živih so vjeti!«

Ukaz iz Londona: »Privedite vjete Buree na Anglško.«

Odgov. gen.: Nočejo iti!

Ukaz iz Londona: »Pridite vsaj vi zmagonosno nazaj domov!«

Odgov. gen. Bullerja: »Naprej ne vem, nazaj ne smem!«

Božično darilo.

Brivec prinaša v današnji številni lepo povest »O Božiču«, in vabilo na »Slovenko« katero iskreno priporočujemo kakor prilogo, da bodo imeli cenj. čitatelji o praznikih več berila!

Voščimo ob enem vsem **Brivčevim** prijateljem vesele božične praznike.

Brivčev koledar za leto 1900

izide o novem letu. Ako bode kolek za koledarje odpravljen bode veljal koledar že objavljen ceno 30 novč.; za slučaj pa, da kolek ne bode odpravljen, zvišamo ceno na 35 novč.

Upravništvo Brivč. koledarja.

Listnica uredništva.

Gosp. Keve nam boče zameril, ker nismo prinesli njegove zimske-povzve. Vzrok je le v tem, da smo povzov že siti, in drugi; naš geometer je meril povzem rogove a ker so imeli eni krajše drugi daljše, se ni upal prvim rezati in drugim šivati, ker bi obrezani v tem miru gotovo poerknili.

Luka Matija iz Dornberga, nam piše o nekih sicer prijaznih gospicah, ki bi rade malo više zletele pa bodo morda le nizko sedle, ker drugače bi se vdarile. Priporočuje nam neko Malko, katera domače fante najrajši ima, druga je Viktoria malo bolj „luštna“; tretja pa zala Pepka. Dalje nam še piše, da se je tudi Kovač oženil, a da mu ni nihče podoknice zapel, ker so se bili fantje spozabili.

Gosp. Sla v. nas prša če smo slišali tisti pogovor v mestnem vrtu: Karo mio Žiži, Fani e mi se volemo ben de vita, ti ša ke ga škrito una letterja prav od kora šincerja, tega ša Marija, ke nanke če ga ven tudi di Flić no ga pol kuš' ben škriver par amor. Mega škrito ke sem anželo bel težoro di oro, e kega vamor za me. Prijateljica jo vprašal: Ali zveš laški? Ona: Mi noga ša, porti di una frlana per 10 soldi, mi lezi e škrivi. Ja ušto oži miga škrito, na ga soldi pa za pošto. Prišla sta še dva vojaka in vsi štirje jo poberejo preč. Tako vidiš Brivče se naša nekatera hribovska dekleta uče slovenski.

D. Zadnik - Trst

Via Nuova št. 28

Trgovina z najboljšim manufakturnim blagom. Udobiva se najboljša Kotonina bela in rujava za razno možko in žensko perilo. Moderci najnovejšega kroja.

Forštanji v najnovejšem risanju. Pleti (šjali) v raznih modernih barvah, Udobivajo se žepniki in raznovrstna drobnarija spadajoča v krojaško stroko.

Ovratniki in ovratnice nove mode.

Izdelujejo se moške obleke po meri.

Uzorec na deželo se pošiljajo zastoj in blago poštnine prosto.

Za mnogobrojen obisk priporoča se udano

D. Zadnik

Ulica Nuova števil 28.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavaroval, dom in svoje otroke? — sNiem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu c. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima 5.250.000 založ. kapitala. Asikuracije so znašale:

Varstvena zaloga je znašala 31. dec. 1896. 66 milijonov 174.000 gld.

1. v zavarovanju na življenje 189 milijonov 459.000 gld.

Mirodilnica (drogerija) B. Poniž v Gorici

Trzna ulica v poslopju okrož. sodišča Po zmernih cenah nudimo fino blago, i. s. suhe in oljnate barve pokosti (lake), zamazko (kit), klej, čopiče, razne krede, cement, zamaške, gobe, milo, sveče, petrolej, cevi iz kavčuka, mineralne vode, cedi (gume) kirurško opravo, pogačo za pse, parfumerije itd.

Kedor daruje novičič za družbo sv. Cirila in Metoda

pomaga rešiti našo slovensko mladino iz laških in nemških krepelj.

Prva slovenska trgovina z železjem Konjedic & Zajec

v Gorici, pred nadškofijo 5.

Oče, po kaj greste v Gorico?

Moram nakupiti razno železje. Pri Konjedicu & Zajecu dobim najboljše štajersko železo, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščene, razna orodja, štedilna ognjišča, peči, cevi, nagrobne križe. Tu dobim okove za pohištva in stavbe; koroški acalon in Brescia jeklo, razne cimente in kmetijske stroje.

Vse po najnižjih cenah.

I. VIČIČ, krojač v Trstu

ulica S. Maurizio št. 11, II. nad.

Izdeluje moške obleke vsake vrste. Kakor si vsak naroči v popolno zadovoljnost.

Priporočuje se slovenskim krogom in drugim.

Za obilno naročitev

udani

I. Vičić, krojač.

„Slavisches Echo“ izhaja 1. 10. in 20. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

Casopis vestno zasleduje slovensko gibanje in temeljito razpravlja najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politikar ne bi smel biti brez tega lista.

Usojam si slav. občinstvu naznaniti, da prevzamem in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese, sadje, ribe, vina itd.

Pošiljatve v omotih po 5 kg. oddajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzajem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebno p. n. gg. krčmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. morske ribe, in raje, sveže sadje, fino olje, itd.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopošljem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamoren dajati blagó po tako nizkem kupu, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

Pozor!

„BRIVČEV KOLEDAR“

Pozor!

za leto 1900 izide v Trstu meseca novembra.

Cena 35 nvč.

„Brivčev koledar“ bo morda najinteresantnejši vseh koledarjev, kar se jih bo še tiskalo v tem umirajočem stoletju.

„Brivčev koledar“ bo ilustrovan in šaljiv. Šaljivega gradiva prinese najmanj za eno celo leto. Oziral se bode na vse stanove. Trgovci in obrtniki lahko tiskajo svoje oglase v njem z uspehom. Naročnino in vplačila za oglase sprajema upravištvo „Brivca“.

Da bode vsebina „Brivčevega koledarja“ bolj interesantna razpisujemo sledeče nagrade:

1. Za najboljšo humoresko od 3 do 6 pisanih pol oktav: 10 do 20 kron.
2. Za najboljši „dovtip“: eno leto „Brivca“ ali rusko-slov. slovar.
3. Za najboljšo „šaljivo pesem“: Cankarjeve vinjete.

Gradivo se pošlje najpozneje do 1. novembra, pod kuverto; posebej pa ime z naslovom poslanega gradiva.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Gostilna Fran Potočnik

ulica Ireneo st. 1. - TRST - ulica Ireneo št.1.

Toči pravo domače istrijsko, dalmatinsko in belo vipavsko vino, Steinfelsko vedno zveže pivo. Gosta se vsak čas postreže z gorko ali mrzlo jedjo. Vse čedno in zdravo. Postrežba točna. Odprto vedno do polnoči.

Za obilni obisk se priporoča

udani

Fran Potočnik

gostilničar.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Edino pravi

Paglianov sirup

ki očišča oč. —

Nijeden tolikih posnemačev in ponarejevalcev Paglianovega sirupa, se ni nikdar upal tajiti, da iznajditelj istega ne bi bil prof. Girolamo Pagliano — ustanovitelj tvrdke v Florencij, že leta 1838 — katera sama poseduje izvorni proces tega izdelka, kateri je prešel po postavnem pravu dedinstva, in je samo ona v položaju ponuditi, kakov tudi ponuja deset tisoč lir vsakemu bi zamogel protestirati proti temu pravu in dokazati nasprotno.

To naj zadostuje, da bodo odjemalci smatrali nepristen vsak drugi, ki ne bi prišel iz edine fabrike prof. Girolamo Pagliano iz Florencije ulica Pandolfini 18. Lastna hiša. Tudi naj se pazi, da vsaka steklenica ali škatlička mora imeti od fabrike depozitirav pečat, ki ima obris v modri barvi privlečen z črnim zategnjenim podpisom.

Girolamo Pagliano
Schutzmarke.

Vsi drugi pečati so ponarejeni.

ČUDEN FRAN

urar

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.
Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša Štiria kolesa in več drugih vrst koles.

☛ Ceniki na razpolago. ☛

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu dvakrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

EDINO PRAVI PALIANOV SIRUP

ki čišči kri

OPOMIN v interesu lastnega zdravlja.

Pravi Paglianov sirup, ki čisti kri, je edino oni iznajden po prof. Girolamo Pagliano iz Florencije (ne od Ernesta ali drugih Paglianov. Ernest Pagliano iz Napolja skuša drznostjo slopariti občinstvo, češ da je njega sirup pravi. Ali to ri res. Da je Ernestov sirup res njegov to ne tajimo, ali da ni od iznajditelja to trdimo.

Tvrdi Girolamo Pagliano v Florencij, ponudi 10 tisoč lir vsakemu, ki bi upal dokazati nasprotno, kar pa Ernest nemore.

Opozarjamo Vas na edino tvrdko Girolama Pagliana v Florencij, Via Pandolfini 18. Vsaka steklenica ali škatlička nosi položeno marko: — na svitlo modrem polju — črno in raztegnjeno tvrdko Girolamo Pagliano. (To je glavni znak.) Zdaj ste razumeli.

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9.
(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonijalno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetje, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč., do 72 nvč.

Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemale, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria; Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

Slovenska gostilna

„PRI PETELINU“

v Trstu

sprejme vsakega lačnega in utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bude zadovoljen.

Gospodar gostilne

ANTON VODOPIVEC

je preskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in butiljkam. Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tečnim zajuterkom, kosilom, večerjo.

Da boljše ustrezem svojim cenj. gostom, posebno pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice zmehkimi in čednimi posteljami, katere oddajam svojim gostom v prenočišče. — Cena je zmerna.

Vse prav čedno zdravo in ceno.

Popotnik, ko prideš v Trst, ozri se na krasno tablo:

☛ „PRI PETELINU“ ☛
Ulica Ghega šte. 7.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko

ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 12.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino: kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Pošilja tudi na deželo.

Z obilni obisk se priporoča

udani

Vekoslav Pečenko,

trgovec.

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moke — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po nizkih cenah. Pekarija je v

☛ ulici Stadion št. 20. ☛

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. Priporoča se udani

Jakob Perhave,

lastnik.

